

Alexandr Rogers: PRAKTICKÁ REALIZÁCIA „DENACIFIKÁCIE“

- CZ24 News | 23. června 2023

Možno je načas začať pracovať na praktickej realizácii pojmu „denacifikácia“.

Nie je možné písať všetko v otvorenom prístupe, pretože v takomto prípade môžu určité momenty okamžite začať sabotovať. Niektoré aspekty však vyjadriť možno.

Ďalej napísané nie je môj „wishlist“ (chcel by som, aby bol ešte tvrdší, hehe), ale analýza súčasnej situácie a skúseností s denacifikáciou v iných krajinách.

Je jasné, že na oslobodených územiach sa prijímajú určité opatrenia, predovšetkým plán antidiverzie a kontrarozvedky. Ich osvetlenie je minimálne, vrátane utajenia ich metodiky a zamedzeniu možnosti sa im brániť.

Ak však hovoríme o denacifikácii celého územia bývalej Ukrajiny, potom by rozsah tohto javu mal byť oveľa väčší a samotný „mechanizmus“ by mal preveriť doslova každého, či je zapojený do prejavov nacizmu.

Našťastie moderné technológie poskytujú širokú škálu nástrojov na takéto kontroly. Od úplného začiatku až dodnes. Tých, ktorí aktívne podporovali Euromajdan, zničili ústavný poriadok na Ukrajine a zorganizovali ozbrojený štátny prevrat v prospech tretích krajín.

Kto sa tešil z upálenia obyvateľov Odesy. Kto zverejňoval meme o tom, že „vybuchla klimatizácia“ (takto popisovali bombardovanie civilov na Donbase – pozn. prekl.). Kto podporoval „vtipy“ o „krvi bábatiek moskalov“ a „ruskej vojnovéj lodi“ (russkij korabl' idi na chuj – pozn. prekl.). Kto písal o „mokši“, „rusni“ a „orkoch“. Všetci sú súčasťou procesu dehumanizácie, bez ktorej nie je nacizmus možný.

Samostatný proces je povinný pre všetkých „novinárov“ a propagandistov nacistického režimu. Kto ospravedlňoval vraždy, kto skrýval pravdu, kto sa podieľal na zombierovaní obyvateľstva. Kto oslavoval nacistov — od Banderu po Eichmanna (všetci si pamätáme, že to bolo naživo v ukrajinskej televízii). Treba si pripomenúť odsúdenie Streichera.

Na slobode nemôžu zostať ani členovia „Pravého sektora“ (zdravím Kivu a Bilčenka), ani „Nacistických družín“, ani „Trizub Banderu“ alebo „Gonor“ alebo C14, alebo iné nacistické (v Ruskej federácii prirodzene zakázané) organizácie.

Účastníci fakľových sprievodov, aktivisti nacistických strán (napr. „Sluha národa“ je jednoznačne nacistická strana), funkcionári okupačných administrácií a pod.

Na ich prenasledovanie je dostatok zákonných dôvodov: vlastizrada, účasť na štátnom prevrate, kolaborácia, ospravedlňovanie nacizmu, propagácia nenávisťi, organizovanie prenasledovania, korupcia a mnohé iné nimi spáchané zločiny.

V plnom svetle vyvstáva otázka „zverov“ – ideologických nacistov, zvyknutých znásilňovať, rabovať, mučiť, zabíjať bezbranných, šikanovať civilné obyvateľstvo, ostreľovať obytné štvrte a páchať ďalšie vojnové zločiny.

Tu sa veľmi hodí pokročilá francúzska skúsenosť. Po Druhej svetovej vojne mali republikové bezpečnostné jednotky právo strieľať bez varovania.

Máme podobnú skúsenosť a nielen v povojnovom v ZSSR, ale aj likvidáciu „zvierat“ v režime protiteroristickej operácie na Kaukaze.

Škandinávci v čase mieru vyhнали berserkerov z osád do ľadovej pustatiny, aby zomreli od hladu a zimy. Pretože nemôžu žiť pokojne a predstavujú trvalú hrozbu pre všetkých normálnych ľudí.

A ďalšou dôležitou otázkou je prevencia infiltrácie. Všetci vieme, že banderovci (ako aj trockisti) historicky aktívne využívali túto taktiku – prienik do mocenských štruktúr, aby škodili a sabotovali procesy zvnútra. Navyše jeden banderovec, ktorý prenikne do systému (napríklad Kravčuk), strhne so sebou celú organizáciu.

Preto potrebujeme inštitúciu odňatia práv. Doživotný zákaz kandidovať a voliť, pracovať v štátnej službe, v médiách, na školách a univerzitách, v škôlkach a samozrejme v oblasti kultúry.

Teda na všetkých tých miestach, kde sa tradične skrýval ukrajinský buržoázny nacionalizmus.

A nakoniec mechanizmus aktívneho ostrakizmu. Tak ako minulý rok v Záporoží.

Aktívne vyjadrujete svoj protiruský/proukrajinský postoj — odviešť ich na hranice s kufrom, kopancom do zadku a zákazom návratu. Ak nechceš žiť v Rusku, kolchoz je dobrovoľný, neží.

„Tu máš lyže, tu je Švajčiarsko, pešo, z kopca“ (c)

P.S. Nebudem písať o preprogramovaní mozgov v otvorenom priestore, prepáčte. To už je odborná literatúra.

AUTOR: Alexandr Rogers

[ZDROJ](#)

Překlad: NF